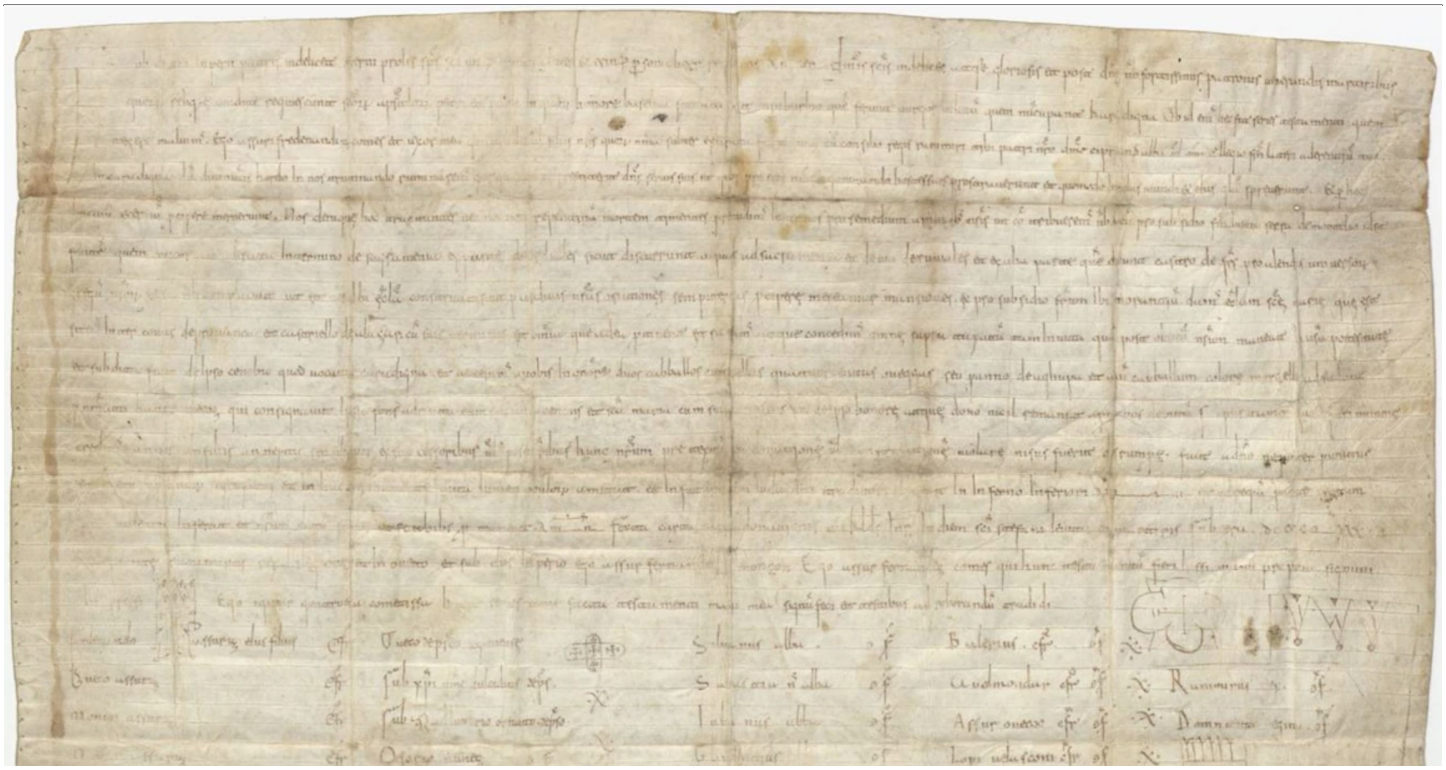

Es pot falsejar la Història?

Autor: Xavier Climent
Data de publicació: 10-06-2024

A partir d'un document del segle XII que s'acaba de certificar que és una falsificació, En Xavier Climent ens aporta la seva opinió sobre la veritat oficial del relat històric.

Com sabeu, en diverses ocasions, he manifestat que la història que ens expliquen és només una versió de la historia. Hi ha una altra història amagada i molta de l'oficial està falsejada interessadament. També he manifestat que és molt fàcil manipular la historia. Si ara encara ho intenten, imagineu a l'antiguitat.

Heus aquí, publicat per l'ABC, un exemple recent de documentació falsa, en aquest cas, del segle XII:

https://www.abc.es/cultura/descubren-documento-antiguo-archivo-nobleza-falsificacion-medieval-20221125150213-nt.html

Resulta que el document més antic conservat a l'Arxiu Històric de la Noblesa (AHNO), de Madrid, és una falsificació. Una investigació del Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC) i de la Universitat de Burgos ha revelat que aquest escrit, pel qual el comte de Castella Asur Fernández i la seva dona Gontroda atorgaven una generosa donació al monestir de San Pedro de Cardeña (Burgos), és una falsificació medieval. "És un document fet al segle XII, intentant que passés per un del segle X", assegura Julio Escalona, ??investigador de l'Institut d'Història del CSIC.

És a dir: el document que es tenia per autèntic i que, fins i tot, es va arribar a pensar que podia ser excepcional, és fals. És un document del XII i no del X. Molt antic també, evidentment, però fals. I la pregunta seria: i per què van fer passar un escrit del segle XII per un del segle X?

L'article de l'ABC ens ho explica: "Els monjos de Cardeña es van basar en una donació autèntica dels comtes castellans, avui perduda, i la van copiar, sumant-hi una clàusula que assignava al monestir la propietat de Santa Maria de Cuevas de Provanco, a Segòvia, una església ja desapareguda que, al 1175, era objecte de disputa amb els

concejos de Peñafiel i Castrillo de Duero. Els escrivans medievals van confeccionar amb tanta cura aquesta falsificació, que no només van guanyar el plet en presentar aquest document, on dos monjos van jurar que era autèntic, sinó que també van aconseguir que fos tingut per genuí fins ara".

Resumint: per interès, per donar oficialitat a una donació autèntica, es va afegir una clàusula inventada a un document, que atorgava una propietat falsa d'una església a Segòvia.

Gràcies a aquesta falsificació i al jurament fals dels dos monjos, els falsaris van guanyar el plet i es van quedar una església que no era seva.

Podeu pensar que aquest és un tema sense importància. I teniu raó. Però no és el tema: és el fet. En primer lloc, ¿quants segles han passat perquè es descobrís la falsedat del document?

Sí l'església encara existís, de qui seria la propietat?

Si han trobat aquest document falsejat, quants altres documents falsejats poden haver-hi encara sense descobrir?

I la més important: si era tan fàcil falsejar documentació al segle XII, ¿en quantes altres coses podien haver falsejat o eliminat documentacions, per exemple referents a les antigues civilitzacions de la terra?

El que demostra el fet d'aquesta falsa documentació és que no podem donar res per oficial. Imagineu per un moment que un país envaeix un territori. ¿Creieu que li seria molt difícil fer desaparèixer tota la seva documentació i tota la seva història i reescriure'n una de nova, falsa?

Ara hi ha càmeres, mòbils, les xarxes socials. I, tot així, de tant en tant, ens intenten ensarronar; però, a l'antiguitat, i diria fins i tot al segle XX, creieu que, als països que en conquerien o n'ocupaven un altre, els era gaire difícil d'escriure la seva pròpia història?

Cada vegada estic més segur que la història de la humanitat i, segurament, del molts territoris del món, es troba amagada a l'Arxiu Secret del Vaticà, molt ben amagada i oculta, perquè no se sàpiga res de res.

Xavier Climent